

Voor het tiende artikel in de serie Boeren 2.0 kijken we buiten de regio. De Eemlandhoeve bij Bunschoten is al vele jaren een begrip als het gaat om vernieuwende ontwikkeling. Donderdag 4 april ging een groep Midden-Delflanders bestaande uit vertegenwoordigers van de Midden-Delfland Vereniging, LTO Delflands Groen, ANV Vockestaert, gemeente Midden-Delfland, Farm-I-See en Natuurmonumenten naar de Eemlandhoeve om te zien wat daar gebeurt en het verhaal te horen van boer Jan Huijgen.



producten af te nemen en door participaties in een specifieke vorm van crowdfunding. Een aantal jaren geleden vroeg Jan Huijgen zich af of er een alternatief was voor een volgende financiering door de bank. De traditionele zienswijze is dat boerderijen goederen leveren voor de burger. Je zou ook in de omgekeerde richting de burger kunnen verbinden met de boer.

100 keer € 1.000

Startpunt was een groep van burgers rondom de boerderij. Jan had € 100.000 nodig voor zijn investering en vroeg om € 1.000 per deelnemer in een lening voor 10 jaar. De jaarlijkse 'rente' zou bestaan uit vijf kilo rundvlees of voor de vegetariërs potjes jam. Hij had honderd deelnemers nodig en het duurde niet lang voordat hij die bij elkaar had en aan de slag kon. Op een later tijdstip zocht hij uit wat de motieven waren van de deelnemers. Hij vond vijf redenen:



Boeren 2.0: Inspiratie op de Eemlandhoeve

De breedste boer

Jan Huijgen noemt zich de breedste boer van Nederland. Niet dat hij van die brede schouders heeft, het gaat om de brede waaier van activiteiten. Die omvatten 50-60 Blonde d'Aquitaine vleeskoeien, een boerderijwinkel, een boerencamping, logies in pipowagens, een grote moestuin, erftuinen, vergaderruimten en een Eethuys. Bovendien bestaat de mogelijkheid van rust en regelmaat voor mensen met een burn-out en anderen die door de dagelijkse hectiek een beetje 'hotel-de-botel' zijn geworden. Er is zelfs een vergunning binnen voor een boerenhotel met 24 kamers. Vegetatie speelt een grote rol op het erf. Het is ruim en groen

met veel natuurlijke speeltoestellen voor kinderen.

En, meldt Jan met trots, er staan 350 verschillende plantensoorten, er zijn meer dan 50 vogelsoorten en allerlei torretjes, salamandertjes en kikkertjes.

Wat minder zichtbaar is zijn de nationale en internationale contacten. De boerderij is onderdeel van zowel een nationaal netwerk als een Europees netwerk van bedrijven die de verbreding zoeken in verbinding met de burger, en Jan speelt daar een actieve rol in. Agri en cultuur komen samen in een nieuw verband en dat speelt zelfs wereldwijd. Jan Huijgen kreeg in 2007 de internationale Mansholtprijs voor de vernieuwing van de agri-cultuur.

Doelen stellen

Maar hoe realiseer je zo iets? In de eerste plaats door jezelf doelen te stellen en daar telkens een aantal jaren voor uit te trekken. Op het gemeentehuis moet je zoeken naar mensen die je ideeën zien zitten. Let ook op de verkiezingen. Jan slaagde erin om een idee te 'verkopen' aan alle politieke partijen in de aanloop naar lokale verkiezingen. Na de stembusgang was realisatie van zijn plan eenvoudig. Alle partijen hadden het op hun lijstje staan.

Een visionair zijn met een strategische instelling is natuurlijk een grote hulp. Dat wordt nog kansrijker als je het kunt koppelen aan humor en elastisch taalgebruik. Jan strooit met creatieve taalvindingen.

Burgerboerderijen

In zijn visie op de komende tien jaar staat het concept van burgerboerderijen centraal. Dit concept is gebaseerd op het streven naar een nauwe samenwerking tussen boer en burger. De burger is niet alleen welkom, maar wordt ook uitgenodigd om betrokkenheid te concretiseren op drie manieren: door mee te doen, door



- Een voorkeur voor lokale producten
- Zorgen over eten, met name bij jonge ouders met kinderen
- De vijf kilo vlees (of nu: 50 punten) is een leuk rendement als geld op je bankrekening niets opbrengt
- In onzekere tijden is het goed om een relatie te hebben met een boer
- Grootouders geven een participatie aan hun kinderen met als doel dat hun kleinkinderen vertrouwd raken met een boerderij.

De laatste reden was niet de minste. Er was een verrassend aantal ouderen dat om deze reden meerdere participaties opnam.

Regionale voedselvoorziening

Het verbinden van lokale productie met lokale consumptie is één van de doelen van de Eemlandhoeve. Korte afstanden geven de mogelijkheid van rechtstreekse contacten met de consument. Het bespaart veel kilometers, brandstof en emissie en het geeft een meer natuurlijke samenleving. Zo'n dertig procent



van de regionale consumptie zou uit de streek moeten komen.

Ruraal Food Park

De gemeente wilde naast de boerderij een bedrijventerrein aanleggen. Jan zag de grote blokkendozen meteen grenzend aan zijn verbreed landbouwbedrijf niet zitten. Dus ging hij aan de slag met het doel om het aangrenzende deel van het bedrijventerrein te laten bestemmen voor kleinschalige ambachtelijke voedselbedrijven, passend bij zijn eigen filosofie van gezond voedsel, korte ketens, betrokkenheid van burgers en voedselnetwerken in de regio. De gemeente wil er wel aan meewerken en gaf een positief signaal af. Nu de aankoop van de grond nog 'Ja', zegt Jan, 'dat is dan 2000 maal 1.000 euro'. Er zijn al veel dromen gerealiseerd. Dit is een volgende, of misschien maar één van de dromen die rondwaren op de Eemlandhoeve.

Aad van Winden

www.burgerboerderijen.nl

www.facebook.com/eemlandhoeve

Linksboven pag.16: Jan Huijgen geeft uitleg.

Rechtsboven: Een pipowagen voor verblijfsrecreatie.

Links: Naast de Eemlandhoeve liefst kleinschalige voedselbedrijven i.p.v. grote bedrijfsgebouwen.

Rechts: Een blik in de boerderijwinkel.

Foto's auteur.

Erratum: in maartnummer op blz. 19 luidt fotobijschrift Voormalige boerderijen zijn vaak een parel in het landschap. NB De afgebeelde boerderij is niet van Kees van Winden.

Kudde Blonde d'Aquitaines.

